

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.491/2025/8.

A tanács tagjai: dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró
dr. Figula Ildikó bíró
dr. Heinemann Csilla bíró
dr. Kalas Tibor bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes jogi képviselője: ... Ügyvédi Iroda
eljár: ügyvéd1 ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Vas Vármegyei Kormányhivatal
(9700 Szombathely, Berzsenyi tér 1.)

Az alperes jogi képviselője: dr. Gorell András Bálint kamarai jogtanácsos

A per tárgya: fogyasztóvédelmi ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes 6. sorszám alatt

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Győri Törvényszék
1.K.700.156/2025/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 1.K.700.156/2025/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint perköltsége merült fel.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló Fogyasztó (a továbbiakban: fogyasztó) 2022. május 27. napján szemüveget vásárolt 39.500 forintért a felperes cím3 szám alatti Szaküzletében (a továbbiakban: Szaküzlet). A megrendelő lap szerint a vételár 4.000 forint összegben Plusz Garancia díjat is tartalmazott. A jótállási jegy alapján a szemüvegre 1 év jótállási időszak vonatkozott. A Plusz Garancia Szolgáltatás szabályzata értelmében a felperes a termék minőségi hibájára visszavezethető sérülés esetében a törvényileg adott jótállást további 6 hónappal meghosszabbítja. A szolgáltatás tartalma szerint, amennyiben a szemüveg sérült és nem javítható, a szolgáltatás érvényességi ideje alatt a vásárló az új szemüveg vételárának 25%-át köteles megfizetni, a fennmaradó részt a vállalkozás átvállalja. A szabályzat szerint a szolgáltatás igénybe vételére való jogosultság igazolásához szükséges bemutatni a sérült szemüveget, a vásárlást igazoló dokumentumokat, valamint a Plusz Garancia kártyát.

[2] A fogyasztó 2024. március 22. napján bement a Szaküzletbe, jelezte, hogy lekopott a szemüveg lencséje és érdeklődött, hogy mit lehet azokkal csinálni. A Szaküzletben arról tájékoztatták, hogy nem lehet javítani, ki lehet cserélni a lencsét. A tájékoztatás arra is kiterjedt, hogy a lencsén látható karcok nem anyaghibából erednek, hanem nem rendeltetésszerű használatból. A Szaküzletben a Plusz Garancia Szolgáltatás keretében új megrendelést vettek fel 17.575 forint összegben, amelyből 9.000 forint előleget a fogyasztó kifizetett, erről megrendelőlap, előlegszámla, vásárlást igazoló blokk és terméktanúsítvány áll rendelkezésre.

[3] A fogyasztó 2024. április 6. napján e-mailben értesítést kapott, hogy a megrendelés átvehető, 2024. április 8. napján bement a Szaküzletbe az elkészült lencséért és a lekopott lencse térítésmentes kicserélését kérte. A fogyasztó minőségi kifogásáról jegyzőkönyvet vettek fel, amelyben rögzítették, hogy a térítésmentes csere nem lehetséges, mivel a lencse

védőrétegének sérülése nem rendeltetésszerű használatból adódott. A fogyasztó által érvényesített igényként elállást, a kifogás rendezésének módjaként elutasítást jelöltek meg.

[4] A fogyasztó 2024. április 8. napján szóbeli panaszt terjesztett elő az alperesnél, kérte felperes eljárásának a kivizsgálását, mivel 2024. március 22. napján azért ment be a Szaküzletbe, hogy minőségi kifogást jelentsen be és a lekopott szemüveglencsét térítésmentesen cseréltesse, azonban a minőségi kifogásról jegyzőkönyvet nem vettek fel, hanem terhére egy új megrendelést vettek fel. Amikor az elkészült lencséért bement a Szaküzletbe, ismételten kifogásolta, hogy a lencsét nem térítésmentesen cseréli a felperes. Ekkor már vettek fel a minőségi kifogásról jegyzőkönyvet, azonban ezt nem volt hajlandó aláírni, mivel annak tartalma nem felelt meg a valóságnak, ugyanis a szemüveget rendeltetésszerűen használta. A Plusz Garancia Szolgáltatás terhére nem sikerült a sérült szemüveglencsét kicseréltetni, mivel az új lencsét a mai napig nem kapta meg. Sérelmezte, hogy a jegyzőkönyvben a Szaküzlet munkatársa elállást rögzített annak ellenére, hogy a lencsét cserélni kívánta.

[5] A panasz alapján az alperes 2024. április 10. napján hatósági eljárást indított, az annak eredményeként meghozott VA/KMEMFF-FVO/296-8/2024. iktatószámú határozatával a felperes terhére 3.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki, egyúttal kötelezte arra, hogy a fogyasztók szavatossági igényeit a jogszabályi előírásoknak megfelelően intézze, továbbá tartózkodjon a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megvalósításától.

[6] A felperes keresetére eljáró Győri Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2024. szeptember 24. napján kelt I.K.700.904/2024/6. számú ítéletével az alperes VA/KMEMFF-FVO/296-8/2024. iktatószámú határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte, mivel az alperes nem tisztázta a tényállást kellő mértékben abban a körben, hogy a fogyasztó részéről történt-e minőségi kifogás 2024. március 22. napján. A megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásként előírta, hogy az alperes köteles „az ítéletben írt ellentmondásokat feloldani, szükség esetén a fogyasztó és az üzlet jelenlévő alkalmazottainak tanúkenti meghallgatásával. A nyilatkozatokat köteles a rendelkezésre álló adatokkal ütköztetni. Indokát kell adnia annak, hogy mely tényt milyen adatok, bizonyítékok alapján fogadta el, a felperes nyilatkozatot miért nem fogadta el. Jogsértést abban az esetben állapíthat meg, ha kétséget kizáróan megállapítható, hogy a fogyasztó minőségi kifogást terjesztett elő már 2024. március 22. napján”.

[7] Az alperes a megismételt eljárás során nyilatkoztatta a felperest, tanúként meghallgatta P. Á. felperesi alkalmazottat, aki a fogyasztót a Szaküzletben 2024. március 22. napján kiszolgált. A tanú nyilatkozata szerint a fogyasztó a Szaküzletben megmutatta a szemüvegét és megkérdezte, hogy mit lehet a lencsével csinálni, arról tájékoztatta a fogyasztót, hogy a lencsén látható karcok nem rendeltetésszerű használat következményei, ezért a Plusz Garancia Szolgáltatás keretében tudják a szemüveglencsét cserélni. A fogyasztó nem jelezte, hogy ingyen szeretné a szemüveget kicserélni, javíttatni. Az alperes a fogyasztót is nyilatkoztatta, aki írásban úgy nyilatkozott, hogy korábbi panaszában és nyilatkozatában foglaltakat fenntartja.

[8] Az alperes a megismételt eljárásban meghozott VA/KMEMFF-FVO/296-24/2024. számú határozatában a felperes terhére 1.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki, továbbá kötelezte arra, hogy a fogyasztók szavatossági igényeit a jogszabályi előírásoknak megfelelően intézze, továbbá tartózkodjon a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megvalósításától. A felperesi alkalmazott nyilatkozata alapján megállapította, hogy a fogyasztó azzal a szándékkal kereste fel az üzletet 2024. március 22. napján, hogy a termék hibáját közölje és segítséget kérjen a probléma megoldásához. A fogyasztó nem kívánta a Plusz Garancia Szolgáltatást igénybe venni. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:157. § (1) bekezdésére, valamint a 6:159. § (1) és (2)

bekezdésére, továbbá a fogyasztó és vállalkozás közötti, az áruk adásvételére, valamint a digitális tartalom szolgáltatására és digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések részletes szabályairól szóló 373/2021. (VI. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 13. § (1) bekezdésére hivatkozva kiemelte, hogy a fogyasztótól nem elvárható a jogi kifejezések használata, elegendő, ha a termék hibáját közli a vállalkozással, amely jelen esetben megtörtént. Utalt arra, hogy a fogyasztónak a termék vásárlásakor adott jótállási jegy nem határolja el a jótállási és termékszavatossági, kellékszavatossági igények kezelését. A Ptk.-ban biztosított jogok elsőbbséget élveznek a fogyasztó számára költségekkel járó, szerződés alapján biztosított lehetőségekkel szemben, ezért fontos a fogyasztó e körben tett nyilatkozatainak megfelelő kezelése, dokumentálása. A fogyasztó 2024. március 22. napján minőségi kifogással élt, ennek ellenére a vállalkozás arról jegyzőkönyvet nem vett fel, a fogyasztót megillető kellékszavatossági jogokról őt nem tájékoztatta.

[9] Az alperes a 2024. április 8-i panaszkezelést sem értékelte jogszerűnek, mivel a felperes figyelmen kívül hagyta a Ptk. 6:159. §-a szerinti kellékszavatossági kötelezettségét. A fogyasztó nem kapott tájékoztatást arról, hogy a vásárlástól számított 1 év elteltével a fogyasztónak kell bizonyítania, szükség esetén szakvélemény beszerzésével, hogy a szemüvegnek gyártási eredetű hibája van. A vállalkozás a szemüveglencsék független szervezet általi bevizsgálásának lehetőségét csak később, a 2024. április 11-i írásbeli tájékoztatás alkalmával ajánlotta fel. A határozat indokolásában foglaltak szerint a felperes a 2024. március 22-i minőségi kifogás intézése során megsértette a fogyasztó és vállalkozás közötti szerződés keretében eladott dolgokra vonatkozó szavatossági és jótállási igények intézésének eljárási szabályairól szóló 19/2014. (IV. 29.) NGM rendelet (a továbbiakban: R.) 4. § (1) bekezdését azzal, hogy a minőségi kifogásról jegyzőkönyvet nem vett fel, a 2024. április 8-i ügyintézés során a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Tv.) 3. § (1) bekezdése által tiltott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott azzal, hogy a fogyasztót megillető jogokról nem adott tájékoztatást, ezáltal a fogyasztót megtévesztette.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[10] A felperes keresetében vitatta a VA/KMEMFF-FVO/296-24/2024. számú határozat jogszerűségét, kérte annak megsemmisítését a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdésének a)-c) pontjára tekintettel. Álláspontja szerint nem került bizonyításra, különösen nem kétséget kizáró módon, hogy 2024. március 22. napján minőségi kifogás került bejelentésre, s az azóta keletkezett bizonyítékok ennek hiányát támasztják alá. Perköltségigénnyel élt.

[11] Az alperes védiratában kérte a kereset elutasítását, a határozatban kifejtett indokolást fenntartotta.

A jogerős ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság a 2025. május 8. napján meghozott I.K.700.156/2025/5. számú jogerős ítéletével az alperes VA/KMEMFF-FVO/296-24/2024. iktatószámú határozatát

megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. A jogerős ítélet indokolásában rögzítette, miszerint nem vitás, hogy a termék hibáját a fogyasztó a felperessel közölte, így a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a termék hibájának közlése jelen tényállás mellett elegendő volt-e ahhoz, hogy azt a felperes minőségi kifogásként kezelje. Rámutatott, hogy a jótállási jegy részletes tájékoztatást tartalmazott a jótállás tartalmára vonatkozóan, így a fogyasztónak azzal tisztában kellett lennie, hogy a jótállási idő 2024. március 22. napján eltelt. Úgy értékelte, hogy a „mit lehet a lencsével csinálni” kérdés a fogyasztó részéről a hiba kijavítása iránti igényre vonatkozott, abból azonban nem következett a fogyasztó ingyenes javításra, cserére vonatkozó szándéka. Utalást sem tett arra, hogy a hiba a termékben már eredetileg is megvolt, ezért azt ingyenesen kívánja javíttatni, cserélni. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint nem elegendő a hiba jelzése, a fogyasztótól elvárható legalább annak közlése, hogy a termék eredetileg is hibás volt és annak javítását, cseréjét ingyenesen kéri. Rögzítette, hogy a Korm. rendelet 13. § (1) bekezdése is feltételezi a fogyasztó egyértelmű jelzését, hogy a teljesítés hibás volt és ingyenes javítást, cserét kér, továbbá a fogyasztónak valóban nem volt szándéka a Plusz Garancia Szolgáltatás igénybevétele - tekintve, hogy annak határideje is eltelt - azonban a felperes e körben tett ajánlatát elfogadta, a lencsék cseréjét ennek keretében megrendelte, az előleget kifizette.

[13] Az elsőfokú bíróság úgy értékelte, hogy a rendelkezésre álló tények alapján kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy 2024. március 22. napján a fogyasztó részéről minőségi kifogás történt, ezért a felperes részéről sem történt jogsértés.

[14] A 2024. április 8-i ügyintézés kapcsán megállapította, hogy a minőségi kifogásról felvett jegyzőkönyv valóban nem tartalmazza a fogyasztó kellékszavatosság körében fennálló bizonyítási kötelezettségéről való tájékoztatást, azonban ennek hiányát a felperes utólag tanúsított magatartása függvényében sem tisztességtelen, sem megtévesztő kereskedelmi gyakorlatként értékelni nem lehet, a felperes e körben sem követett el jogsértést.

[15] A megismételt eljárásra előírta, hogy amennyiben egyéb tény, körülményt az alperes nem tár fel, a hivatalból indult eljárást a jogsértés megállapításának mellőzésével, az eljárás megszüntetésével köteles befejezni.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes felülvizsgálati ellenkérelme

[16] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes perköltségben marasztalását, másodlagosan a jogerős ítélet megsemmisítését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, valamint új határozat hozatalára utasítását, továbbá az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének megállapítását. A kamarai jogtanácsos munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2004. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) szerint kérte megállapítani. A felülvizsgálati érvek között kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az R. 4. § (1) bekezdését, valamint a Korm. rendelet 13. § (1) bekezdését tévesen értelmezte, abból helytelen következtetést vont le. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet [27] bekezdésében helyesen állapította meg, hogy a fogyasztó a termék hibáját közölte, azonban a [29] bekezdés téves értelmezést rögzít azáltal, hogy a Korm. rendelet 13. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést akként értelmezi, hogy az feltételezi a fogyasztó egyértelmű jelzését, hogy a teljesítés hibás volt és ingyenes javítást, cserét kér. Az alperes hangsúlyozta, hogy a Korm. rendelet a hiba közlésén túl semmilyen egyéb nyilatkozatot nem vár el a fogyasztótól,

az elsőfokú bíróság a Korm. rendelet normaszövegével ellentétes megállapítást tett, a hiba közlésén túl olyan további tartalmú nyilatkozatot is elvárt a fogyasztótól, amelyre a fogyasztó a jogszabály értelmében nem volt köteles.

[17] Az alperes előadta, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezések nem írják elő a fogyasztó részére a szavatossági igény előterjesztésének konkrét tartalmi feltételeit. A fogyasztó feladata, hogy közölje a hibát, ez pedig egyértelműen megtörtént annak közlésével, hogy a szemüveg lencséje sérült. A másik feltétel, a határidőn belüli igényérvényesítés is teljesült. Az alperes nem ért egyet az elsőfokú bíróság azon jogértelmezésével, hogy a Korm. rendelet a hiba közlésén túl bármilyen egyéb fogyasztói jelzést, nyilatkozatot „feltételezne”. Előadta, hogy a laikus fogyasztótól nem várható el a termék hibájának közlésén túlmenően szakkifejezések használata.

[18] Az alperes álláspontja szerint amennyiben a fogyasztó a Korm. rendeletnek megfelelően a hibát közli a felperessel, úgy a felperesnek nincs más lehetősége, mint azt minőségi kifogásként értékelni, és az R. alapján ezen esetekben köteles jegyzőkönyvet felvenni. Emellett rámutatott arra, miként azt a perben 2025. május 8. napján tartott tárgyaláson (K/5. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv) nyilatkozatában már jelezte, hogy a fogyasztó szavatossági igényét már 2024. március 22. napján szóban elutasították azzal, hogy a felperesi alkalmazott arról tájékoztatta, hogy a sérülés nem rendeltetésszerű használatból ered. Ez azt tükrözi, hogy a felperes is minőségi kifogásként bírálta el a fogyasztó közlését, ám arról jegyzőkönyvet nem vett fel. A jogerős ítéletet e vonatkozásban jogsértőnek tartja, mivel az R. 4. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétben az elsőfokú bíróság nem várta el a felperestől jegyzőkönyv felvételét. Az alperes álláspontja szerint a fogyasztó a teljeskörű tájékoztatás hiányában a Plusz Garancia Szolgáltatás megrendelését hiányos ismeretei birtokában tette, a tájékoztatás elmaradása miatt a fogyasztó nem is kerülhetett abba a helyzetbe, hogy választani tudjon a jogszabály által biztosított lehetőségei közül.

[19] Az alperes sérelmezte, hogy a jogerős ítélet nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperes a fogyasztó kifogását 2024. március 22. napján már szóban elbírálta, nem rendeltetésszerű használatra hivatkozással. Ez a tényállási elem az ítélet vonatkozó indokolási részéből ([26]-[32] bekezdés) teljes egészében hiányzik, értékelésre nem került, így az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen értelmezte, a rendelkezésre álló tényekből helytelen jogi következtetést vont le. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a 2024. március 22. napján történt ügyintézésrel összefüggésben nem foglalkozik a szavatossági jogokkal, kizárólag a jótálással összefüggésben tesz megállapítást, holott a fogyasztót a kellékszavatossági jog is megilleti, erre már a határozatában is rámutatott. A kellékszavatosság körében a jogerős ítélet indokolását hiányosnak tartja.

[20] Az alperes hivatkozott arra is, hogy az Fttv. 3. §-ában, 6. §-ában és 7. §-ában foglalt rendelkezéseket az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte, abból helytelen jogi következtetést vont le és a jogerős ítélet a Kúria Kfv.IV.37.769/2021/5. számú (BH2022. 138.) határozatában foglaltakkal ellentétes. A hivatkozott kúriai határozat értelmében „a vállalkozás a kellékszavatosságra vonatkozó jogszabályi kötelezettség fennállásáról a kellékszavatosság fogalmának pontos és megfelelő használatával köteles a fogyasztót tájékoztatni (...) mégpedig a kellékszavatosság fogalmának pontos használatával, melynek magában kell foglalnia a fogyasztót megillető szavatossági jogokról való teljeskörű és a jogszabályi előírásoknak megfelelő tájékoztatást”. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a fogyasztói kifogásról felvett jegyzőkönyv valóban nem tartalmazza a fogyasztó kellékszavatosság körében fennálló bizonyítási kötelezettségéről történő tájékoztatást, azonban ennek hiányát a vállalkozás utólag tanúsított magatartásának függvényében sem tisztességtelen, sem megtévesztő kereskedelmi gyakorlatként értékelni nem lehet (jogerős ítélet [34] bekezdés). Az alperes kiemelte, hogy a felperes felelőssége objektív, a jogellenes

magatartás ténye minden további feltétel nélkül megalapozza a jogsértés megállapítását. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.37.863/2022/7. számú - fogyasztóvédelmi tárgyú - határozatára, amely rögzíti, hogy a közigazgatási jogszabályok megszegése önmagában a jogellenességre tekintettel jogkövetkezményt von maga után. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által értékelés alá vont utólagos magatartások nem vehetőek figyelembe a jogsértés megállapítása körében.

[21] Az alperes a kialakult kúriai gyakorlat alapján rámutatott arra, hogy a fogyasztói döntés meghozatala egy folyamat, melynek egyes szakaszait is jogvédelem illeti meg, ez okból minden olyan magatartást jogellenesnek kell minősíteni, amely érdemben kihatással van a fogyasztói döntés meghozatalára (BH2015. 87., Kúria Kfv.37.020/2014, Kfv.37.645/2018/8.). Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ettől a kúriai gyakorlattól is eltért.

[22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását és az alperes kötelezését a felmerült perköltség megfizetésére, az IM rendelet 3. §-a alapján. Kiemelte, hogy az alperes megismételt eljárást folytatott, amelyre vonatkozó iránymutatás szerint a jogsértés abban az esetben megállapítható, ha bizonyított, hogy a fogyasztó minőségi kifogással élt és azt a felperes jogsértően nem szavatossági, vagy jótállási igényként kezelte. Álláspontja szerint az a körülmény, hogy a fogyasztó által visszavitt termék hibás volt, még nem jelenti azt, hogy minőségi kifogásként kell értékelni a bejelentését. Rámutatott, hogy a független szakmai testület által végzett bevizsgálás során megállapították, hogy a lencsék felületén tapintással is érezhető karcolás okozta sérülések egyértelműen külső fizikai, mechanikai behatás következményei, mely ellen a felületkezelés nem véd. A lencséken gyártási, anyaghiba nem tapasztalható, paraméterei megfelelnek a gyártó által előírtaknak. Helyesnek tartja a jogerős ítélet azon megállapítását, miszerint a fogyasztó utalást sem tett arra, hogy a hiba a termékben eredetileg már megvolt, ezért azt ingyenesen kívánja javíttatni, cserélni. A fogyasztó által feltett kérdés a termék javíthatóságára vonatkozott. Azon ítéleti megállapítás helyességét is kiemelte, miszerint a fogyasztónak is az adott helyzetben elvárható magatartást kell tanúsítania, a minőségi kifogás bejelentésekor a magatartásból a szándéknak egyértelműen ki kell tűnnie, s a fogyasztótól elvárható legalább annak közlése, hogy a termék eredetileg is hibás volt és annak javítását, cseréjét ingyenesen kéri. Elutasítja az alperes azon megállapítását, hogy a vállalkozás látható, hogy nem rendeltetésszerű használatra hivatkozott, azaz minőségi kifogásként értékelte és bírálta el a fogyasztó közlését. Előadta, hogy valójában a termék javíthatóságára vonatkozó kérdésnek tekintette a fogyasztó kérdését, majd a javíthatatlanságra tekintettel a fogyasztó által létrehozott helyzet megoldásában segédkezett. Kiemelte, hogy az R. 4. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségnek (jegyzőkönyv felvétele a fogyasztó által bejelentett szavatossági vagy jótállási igényről) 2024. április 8. napján eleget tett, hiszen a fogyasztó ekkor jelentette be első alkalommal szavatossági igényét. Az alperes álláspontjával szemben a 2024. március 22. napján tett bejelentés semmiképp nem értékelhető minőségi kifogásként, ilyen kiterjesztő értelmezés mellett bármilyen hiba közlésénél automatikusan jegyzőkönyvet kell felvennie a vállalkozásnak. Az R. normaszövege egyértelműen a bejelentett szavatossági vagy jótállási igényhez kapcsolja a jegyzőkönyv felvétel kötelezettségét.

[23] A felperes tévesnek tartja a Korm. rendelet 13. § (1) bekezdésének alperes általi értelmezését is, mivel az elsőfokú bíróság nem Korm. rendeletben foglaltakon túli nyilatkozatot várt el, hanem olyan nyilatkozatot, amely alapján egyértelműen megkülönböztethető a minőségi kifogás bejelentése egy egyszerű - mit lehet a termékkel csinálni - kérdéstől. Hangsúlyozta, hogy a minőségi kifogás intézése nem zárult le 2024. április 8-án, mivel a panaszt továbbították a vevőszolgálat felé, azt megválaszolták és a vállalkozás a lencsákat saját költségén - holott ez nem lett volna kötelezettsége -

megvizsgálta. Utalt továbbá arra, hogy a fogyasztó részére átadott jótállási jegy tartalmazza, hogy a jótállás nem érinti a fogyasztó jogszabályon alapuló kellék- és termékszavatosság jogainak érvényesítését, amely a jogszabályi előírásoknak megfelelő 2 év szavatossági időtartam alatt tehető meg. Álláspontja szerint a fogyasztó tájékoztatása a Plusz Garancia Szolgáltatásról kellően megtörtént a szemüveg megrendelésekor és kiadásakor, valamint a Szaküzletben eladói segítség nélkül is elérhető a garancia szolgáltatás szabályzata és arról a weboldal is részletes tájékoztatást tartalmaz. Az alperes állításával szemben a fogyasztó pontosan tudta, hogy a Plusz Garancia Szolgáltatással mit vesz igénybe, amely a bejelentés nem minőségi kifogásként történő értékelésének tényét erősíti meg.

[24] A felperes jelentőséget tulajdonított az utólagos magatartásnak is, mivel a panasz vevőszolgálatra továbbítása és a szemüveg saját költségén való bevizsgálata segítette a fogyasztót, így a gyakorlata semmiképp nem minősíthető tisztességtelennek és megtévesztőnek.

[25] Az alperes további írásbeli nyilatkozatában (Kfv/6.) fenntartotta a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat, továbbá rámutatott, hogy a kereset benyújtásakor az IM rendelet még nem volt hatályban, ezért az alapján a felperes nem érvényesíthet perköltségigényt.

[26] A felperes továbbra is fenntartotta a felülvizsgálati ellenkérelemben előadottakat (Kfv/7.), a perköltségre vonatkozó nyilatkozatát akként módosította, hogy az ügyvédi munkadíjat az IM rendelet 7. §-ára figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: 32/2003. IM rendelet) 3. §-ának (2) bekezdése alapján kérte megállapítani.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Kp. 118. §-a alkalmazásával befogadta és a jogerős ítélet jogszerűségét érdemben vizsgálta. A befogadás a Kp. 118. § (1) bekezdés aa) és ab) alpontja, valamint b) pontja alapján indokolt volt, mivel a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében szükségessé vált annak áttekintése, hogy a Ptk. és a szerződésen alapuló jogok gyakorlása során milyen kötelezettségek terhelik az adott vállalkozást fogyasztói kifogás esetén, továbbá hogy fennállt-e a vállalkozás jegyzőkönyvfelvételi kötelezettsége, másrészt az alperes által nevesített, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett kúriai határozatokhoz képest szükségessé vált a felülvizsgálati kérelemben konkretizált eltérések fennállásának érdemi vizsgálata.

[28] Az alperes felülvizsgálati kérelme - a következők szerint - alapos.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre állt iratok és bizonyítékok alapján hozza meg döntését, a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 120. § (5) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az alperes megismételt eljárásában feltárt releváns tény nem tett a jogerős ítélet indokolásának részévé, ezáltal a jogerős ítélet meghozatala során hiányos tényállásból vonta le következtetését. Az alperes felülvizsgálati érveivel és a felperes ellenérveivel összefüggésben a Kúria a következőket emeli ki.

[30] A Kúria rámutat arra, hogy az alperes megismételt eljárásban hozta meg a jelen per tárgyát képező VA/KMEMFF-FVO/296-24/2024. számú határozatot, így az arra vonatkozó

ítéleti iránymutatás szerint kellett eljárnia. Az elsőfokú bíróság az 1.K.700.904/2024/6. számú ítélet iránymutatásában előírta, hogy a feltárt ellentmondások feloldásához az alperes szükség esetén további tanúkat is meghallgathat. Az alperes ezen ítéleti iránymutatásnak megfelelően járt el azáltal, hogy a felperesi alkalmazottat tanúként hallgatta meg és nyilatkozatát a rendelkezésre álló adatokkal ütköztette. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a felperesi alkalmazott nyilatkozata alapján feltárt releváns tény, miszerint a fogyasztó kiszolgálása során az alkalmazott tájékoztatást adott arról, hogy a lencsén található karcok nem rendeltetésszerű használat következményei, nem tette a tényállás részévé, így azt a jogerős ítélet indokolásában nem is értékelte, amely értékelés hiányában okszerűtlenül vont le azt a következtetést, hogy a vállalkozás részéről nem történt jogsértés.

[31] A Kúria alaposnak ítélte azt az alperesi okfejtést, hogy a felperes a minőségi kifogást 2024. március 22. napján szóban már elbíráltta azáltal, hogy nem rendeltetésszerű használatra hivatkozással ajánlotta fel Plusz Garancia Szolgáltatás keretében, új megrendelés folytán a hiba orvoslását. Az elsőfokú bíróság azáltal, hogy az alperes megismételt eljárásában feltárt releváns tény nem értékelte, így a 2024. március 22-ei ügyintézés kapcsán nem vizsgálta a szavatossági jogokat, ezáltal azt sem, hogy a kellékszavatosság körében a felperest terhelte-e tájékoztatási kötelezettség a hiba közlésekor. Ezzel összefüggésben az alperes kellő alappal hivatkozott a jogerős ítélet indokolásának hiányos voltára.

[32] A Kúria helytállónak értékelte az alperes azon érvelését is, miszerint az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet [27] bekezdésében helyesen állapította meg, hogy a fogyasztó a termék hibáját közölte. A Korm. rendelet 13. § (1) bekezdésének értelmezésével összefüggésben a Kúria hangsúlyozza, hogy ez a rendelkezés az áru kijavításának vagy kicserélésnek elvégzésére nyitva álló észszerű határidő számítására, e határidő kezdetére vonatkozik („Az áru kijavításának vagy kicserélésének elvégzésére nyitva álló észszerű határidőt attól az időponttól kell számítani, amikor a fogyasztó közölte a hibát a vállalkozással.”), azt azonban nem szabályozza, hogy a termék hibája közlésének milyen tartalmi követelményei vannak. Az alperes tehát kellő alappal hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet [29] bekezdésében a fogyasztó közlése kapcsán megfogalmazott követelmény a Korm. rendelet 13. § (1) bekezdésének rendelkezéséből nem következik. A Kúria hangsúlyozza, hogy a fogyasztó által bejelentett hibát, az annak okán érvényesíteni kívánt jótállási vagy szavatossági igényt és az igény rendezésének módját az R. 4. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében éppen a vállalkozás számára kötelezettséggként előírt, felveendő jegyzőkönyv kell, hogy tartalmazzon, amely jegyzőkönyv felvételére a hiba közlésekor, 2024. március 22. napján nem került sor.

[33] A feltárt tényállás alapján nem vitásan a jogerős ítélet is rögzíti, hogy a termék hibájának közlése megtörtént. Az elsőfokú bíróság azonban nem értékelte azt a körülményt, miszerint a felperes alkalmazottja már 2024. március 22. napján arra tekintettel járt el, hogy saját megállapítása szerint a hiba nem rendeltetésszerű használat következménye. Ennek értékelésétől az elsőfokú bíróság a jegyzőkönyv felvételére és a fogyasztó megfelelő tájékoztatására vonatkozó kötelezettség teljesítésének vizsgálatakor indokolás nélkül tekintett el. Az alperes ugyanakkor helytállón mutatott rá, hogy a rendeltetésszerű használat vizsgálatának a minőségi kifogás körében jelentősége van, továbbá kellékszavatosság érvényesítése során a rendeltetésszerű vagy nem rendeltetésszerű használatból eredő hiba körében a fogyasztót a bizonyítási kötelezettségről is tájékoztatni kell. Az eset körülményei folytán a hiba közlését minőségi kifogásnak kellett volna értékelnie. Minőségi kifogás esetén pedig a jegyzőkönyv felvételének, valamint a kellékszavatossági igény érvényesítésének feltételeiről való tájékoztatásnak az elmaradása olyan jogsértés, amelyek bekövetkezését a vállalkozás által utólag tanúsított magatartás nem teszi semmissé, meg nem történté. Az elsőfokú bíróság a vállalkozás utólag tanúsított magatartását arra vonatkozó jogszabályi

rendelkezés nélkül tekintette mintegy jogsértés megvalósulását kizáró vagy megszüntető okként.

[34] A Kúria a továbbiakban az alperes által hivatkozott a BHGY-ban közzétett kúria határozatoktól való eltérés fennállását vizsgálta. Ennek során figyelembe vette, hogy a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa által a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatban kimunkált ügyszabályság kritériumai szerint „az ügyszabályság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Nincs ügyszabályság eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyszabályság továbbá: azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén”. A Kúria az 5/2025. Jogegységi Határozatának (Jpe.III.60.027/2024/13. szám) [33] és [34] bekezdésében rögzítette, hogy „A jogértelmezés a konkrét tényálláshoz kötődik, így egy határozat elvi tartalmát, az adott jogi norma értelmét mindig a teljes tényállás figyelembevételével kell megállapítani. Lényeges tényállásbeli eltérés mellett a közzétett jogértelmezés már nem irányadó. {Jpe.II.60.008/2022/8., Indokolás [26]}”, továbbá azt is kiemelte, hogy „A kúriai határozat jellemzően akkor minősül precedensnek, ezáltal követendőnek, ha az mind ténybelileg, mind jogilag lényeges pontokon hasonlít a konkrét ügyszabálysághoz. Két egymással maradéktalanul megegyező tényállású ügy bizonyosan nem létezik. Ehelyett az ügyszabályság szempontjából azok a hasonló tényállások vehetők figyelembe, amelyek a releváns jogkérdés megítélés szempontjából egyáltalán nem, vagy csupán jelentéktelen mértékben térnek el egymástól. Ha tehát a felmerülő azonos jogkérdés esetén a tényállások kizárólag nem fontos, mellékes elemekben mutatnak különbözőséget, akkor az ügyek azonosnak mondhatók. Mindig alapos vizsgálatot igényel annak megítélés, hogy az eltérő tényállási elemek érdemi relevanciával bírnak-e az eldöntendő jogkérdés szempontjából {Jpe.II.60.008/2022/8., Indokolás [27]}”.

[35] A Kúria a fenti szempontokat alapul véve úgy értékelte, hogy az alperes alaptalanul hivatkozott a BHGY-ban közzétett kúriai határozatoktól való eltérésre. A felülvizsgálati kérelemben megnevezett Kfv.IV.37.769/2021/5. számú kúriai határozat tekintetében nem áll fenn az összevethetőséghez szükséges ügyszabályság, nemcsak a két ügy tényállása, hanem részben a jogszabályi háttér is eltérő, mivel a nevesített kúriai határozat tényállása szerint a hatóság nem a hiba közlésekor, hanem a vásárlás során, konkrétan a szerződéskötést megelőző tájékoztatást vizsgálta, ennek során a fogyasztó és a vállalkozás közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014. (II. 26.) Korm. rendelet rendelkezéseit alkalmazta.

[36] Az alperes által megjelölt Kfv.37.863/2022/7. számú határozat szintén eltérő jogszabályi háttér mellett született, annak meghozatala során a Kúria eljáró tanácsa konkrétan az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő alkalmazásáról szóló 6/2022. (I. 14.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése szerinti kereskedői felelősség (veszélyhelyzet idején, hatósági áras termékek napi készleten tartandó mennyiségére vonatkozó előírás teljesítése) tekintetében vizsgálta, hogy objektív felelősség áll-e fenn, a jogalkotó szabályozott-e kimentési lehetőséget, így az ügyszabályság e határozatra nézve sem állapítható meg.

[37] Az alperes a Kfv.37.020/2014. számú kúriai határozatra úgy hivatkozott, hogy annak releváns részét nem jelölte meg, továbbá nem mutatta be, hogy az attól való esetleges eltérést miben látja. A felülvizsgálati kérelemben nevesített Kfv.37.645/2018/8. számú határozat tényállásának alapját pedig versenyfelügyeleti eljárásban hozott döntés képezte, teljesen eltérő tényállás mellett (kereskedelmi kommunikáció, reklám hatása a fogyasztói döntésre), így az ügyszabályság ez esetben sem állapítható meg. A felülvizsgálati kérelemben nevesített

kúriai határozatoktól való eltérés a fentiek szerint tehát összevethetőség hiányában nem is vizsgálható.

[38] Mindezek alapján az alperes a felülvizsgálati kérelmében kellő alappal hivatkozott a jogerős ítélet indokolásának hiányosságára, a megismételt hatósági eljárásban a felperesi alkalmazott tanúként történt meghallgatása során feltárt tény elsőfokú bíróság általi értékelésének elmaradására, ezzel összefüggésben a jegyzőkönyv felvételére és a kellékszavatosságról való tájékoztatásra vonatkozó kötelezettség teljesítése hiányának megítélésére, míg a Kúria BHGY-ban közzétett, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt határozatától jogkérdésben való eltérés nem állapítható meg.

[39] A Kúria a fentiekre figyelemmel a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[40] Az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a kereset elbírálása során tekintettel kell lennie arra, miszerint az alperes a megismételt eljárásban a bizonyítási eljárást tovább folytatta, amelynek eredményeként alátámasztotta, hogy 2024. március 22. napján a fogyasztó minőségi kifogást tett, így e tényre figyelemmel értékelendő a jegyzőkönyv felvételének hiánya és a szavatossági jog érvényesítésével kapcsolatos tájékoztatás hiányos volta. A döntés meghozatala során a bíróságnak figyelemmel kell lennie arra, hogy a Ptk.-ban biztosított jogok elsőbbséget élveznek a fogyasztó számára költségekkel járó, szerződés alapján biztosított jogokkal, megoldási lehetőségekkel szemben, ezért fontos a fogyasztó e körben tett nyilatkozatainak megfelelő kezelése, dokumentálása.

A döntés elvi tartalma

[41] *Amennyiben az alperes a megismételt eljárást az arra vonatkozó ítéleti iránymutatásnak megfelelően folytatja és az iránymutatás folytán meghallgatott tanú nyilatkozatát relevánsként értékeli, a tanúbizonyítás eredményének értékeléséről vagy a bizonyíték mellőzéséről az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolásában számot kell adni.*

[42] *A Ptk.-ban biztosított jogok elsőbbséget élveznek a fogyasztó számára költségekkel járó, szerződés alapján biztosított jogokkal, megoldási lehetőségekkel szemben, ezért fontos a fogyasztó e körben tett nyilatkozatainak megfelelő kezelése, dokumentálása.*

Záró rész

[43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerinti kérelem hiányában, és mert maga sem látta szükségét tárgyalás tartásának, tárgyaláson kívül bírálta el.

[44] A felek a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségük megtérítését igényelték. A felperes az IM rendelet 3. §-a alapján, majd az alperes nyilatkozatára figyelemmel a 32/2003. IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kérte annak alperes általi megtérítését. A Kúria rámutat arra, hogy az alperes a felülvizsgálati kérelmét, valamint a felperes a felülvizsgálati ellenkérelmét az IM rendelet hatályba lépése után terjesztette elő, így a felülvizsgálati

eljárásban felmerült perköltség megállapítására az IM rendelet rendelkezései az irányadóak. A felperes tételesen megjelölte, hogy a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltséget az IM rendelet mely rendelkezése alapján kéri, egyértelműen nyilatkozott arról, hogy a pertárgy értéke alapján, az őt terhelő általános forgalmi adó fizetési kötelezettségre is figyelemmel kéri a perköltség megállapítását, így számára azt a Kúria a felszámítással egyezően állapította meg. Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség vonatkozásában az IM rendeletre konkrét jogszabályi rendelkezés megjelölése nélkül, továbbá a munkaórák számának és a munkadíj összegének meghatározása nélkül utalt, így annak pontos,összszerszerűen meghatározható felszámítására nem került sor, ezáltal a Kúria az alperes részére a felülvizsgálati eljárásban perköltséget nem állapíthatott meg. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a felperes által felszámított perköltség összegét megállapította, annak viseléséről a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az elsőfokú bíróság dönt az eljárást befejező új határozatában.

[45] A végzés ellen a további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontjában foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2025. november 27.